

Дяченко Ольга Вікторівна

Формування україномовної блогосфери в контексті політичної комунікації в мережі Інтернет

УДК 32.019.5;659.4(043.5)
DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2020-6.4>

Дяченко Ольга Вікторівна
кандидат політичних наук,
доцент кафедри політології
Одеського національного університету
імені І.І. Мечникова
вул. Дворянська, 2,
Одеса, Україна

У статті обґрунтовується формування україномовного інформаційно-комунікаційного простору як актуальної тенденції розвитку сучасного соціуму. Відзначено, що становлення блогів, які виступають як важливий сегмент мережі Інтернет, є новою формою комунікативного спілкування, яка забезпечує зворотний зв'язок і постійно поширюється в суспільстві. Автор доходить висновку, що є всі підстави стверджувати про формування національних сегментів інформаційного простору, в якому функціонують блоги з достатньо вираженими національними особливостями.

Автор обґрунтовує доцільність трактування блогінгу не як інструменту, що досить поширене серед представників педагогічної науки, а як технології. Тут блогінг дозволяє досягти першочергових завдань суб'єкта комунікації – це вплив на формування суспільної думки, ціннісні орієнтації та установки індивідів – представників аудиторії блогів.

Відзначено, що політичний блокінг здійснює істотний вплив на характер комунікацій у сучасному суспільстві. Спектр напрямків його застосування, набір використовуваних методів та їх результативність варіюються в досить широкому діапазоні. Водночас цілеспрямоване застосування блогінгу як форми політичної комунікації дозволяє істотно збільшити продуктивність інформаційного просування. При цьому, незважаючи на численність публікацій, що стосуються функціонування політичної блогосфери, сьогодні відсутній верифікований науковим співтовариством концепт, який відображає на теоретичному рівні особливості політичної діяльності акторів у телекомунікаційних мережах. Наявні теоретичні моделі внутрішньо суперечливі та не завжди коректно пояснюють тренди розвитку політичних процесів у кіберпросторі та особливості взаємозв'язку того, що відбувається в політичній системі суспільства.

Функціонування блогів передбачає не тільки пасивне споживання представленого в них контенту, але й відповідну політичну дію у формі обговорення. У цьому відношенні політичні блоги – це не лише форма політичної комунікації, а й інструмент стимулювання в суспільстві політичних процесів.

Ключові слова: блогінг, блогосфера, політична комунікація, комунікативний процес, Інтернет, соціум, політичний простір.

Вступ. Глобальна трансформація суспільства в інформаційно-комунікативне виражається в поширенні комунікації на всі сфери життєдіяльності людини, переосмисленні комунікативної природи соціуму, що виводить комунікативний процес нового типу – Інтернет-комунікацію.

Актуальною тенденцією в рамках розвитку україномовного інформаційно-комунікаційного простору є становлення блогів, які виступають як його важливий сегмент, і формування повноцінної україномовної блогосфери. Не будучи ЗМІ за своєю комунікативною природою, блоги, тим не менш, активно входять до політичного поля. Вони демонструють свою ефективність на політичних майданчиках шляхом активної праці з масовою аудиторією. Є всі підстави стверджувати про формування національних сегментів інформаційного простору, в якому функціонують блоги з достатньо вираженими національними особливостями.

Новітні дослідження віртуальної реальності ґрунтуються на висновках дослідників постмодернізму. До найбільш значущих властивостей, що виділяють віртуальну реальність в окрему категорію, належать її реальність, рухливість, актуальність, швидкість, ефективність, активність, інтерактивність, самостійність, ефект реальної присутності.

Тому зазначена проблема потребує всебічного аналізу і обґрунтування основних сегментів.

Незважаючи на те, що зазначена проблема є відносно новою, але все ж вона аналізується як закордонними, так і вітчизняними дослідниками і викликає значний суспільний інтерес. Тому сьогодні спостерігається підвищення інтересу науковців до цієї тематики. Відбувається поєднання віртуального та реального на політичному просторі, тому звернення до даної тематики є вельми актуальним та необхідним.

У політологічному аспекті опорними є роботи А. Грамші, С. Московічі, Г. Шиллера, У. Рікера, С. Кара-Мурзи та ін. Щодо вітчизняних авторів, то варто відзначити праці таких науковців як О. Бойко, Л. Дорош, Н. Єфтені, С. Наумкіна, І. Поліщук, Ф. Семенченко та ін.

Мета статті – визначити особливості формування, роль і значення україномовної блогосфери в контексті політичної комунікації сучасного українського суспільства.

Результати дослідження. Одним із факторів, які характеризують динаміку мас-медіа, є політизація суспільства. Найчастіше політизація розвивається на тлі невирішених чинною владою питань, що викликає сумніви щодо ефективності поточної

політичної програми. Так створюється сприятливе середовище для медіа-діяльності. Ці періоди характеризуються підвищенням впливовості ЗМІ.

Варто цілком погодитись з Ю. Половинчак, що «розвиток цифрового суспільства, особливо під впливом поширення технологій Web 2.0 – безкоштовних програмних продуктів, що дають змогу користувачам Інтернету без знання мови HTML створювати, розміщувати й підтримувати контент у Мережі, змінює, більшою або меншою мірою, всі сфери людської діяльності: політику, економіку, науку та освіту, мистецтво та дозвілля тощо» [1]. У процесі трансформаційних змін, які відбуваються в рамках різних інформаційних та комунікаційних технологій, відбувається «витіснення чи принаймні відтиснення з передових позицій традиційних засобів масової інформації так званими соціальними медіа, до яких, зокрема, відносяться блоги» [2].

У XXI столітті така форма політичної комунікації стала найбільш популярним засобом донесення інформації до населення. Вона представляє собою мережевий щоденник, який можуть вести один або декілька авторів, він складається із записів у зворотному хронологічному порядку. Само слово походить від англійського weblog – веб-журнал. За допомогою сервісу блогів можна створити свій онлайн-щоденник, читати та коментувати щоденники інших користувачів, брати участь у спільнотах на цікаві теми та створювати нові спільноти.

Деякі науковці розглядають блогінг як інструмент. Таке трактування досить поширене серед представників педагогічної науки та представників маркетингу та журналістики. Проте, на думку автора роботи, таке розуміння вимагає певного теоретичного переосмислення. Блогінг як інструмент дозволяє суб'єкту вирішувати завдання комунікаційної присутності в просторі блогосфери. У такому розумінні він використовується, наприклад, у педагогічній практиці, де виступає додатковим інструментом, виконує вторинні функції інформування та майданчики для обміну думками.

У випадку з політичною діяльністю, маркетингом, рекламою та зв'язками із громадськістю ситуація принципово інша. Тут блогінг дозволяє досягти першочергових завдань суб'єкта комунікації – це вплив на формування суспільної думки, ціннісні орієнтації та установки індивідів – представників аудиторії блогів. Для вирішення даного завдання застосовується цілий комплекс технік та процедур. Тому в таких сферах, як маркетинг та політичні кампанії, коректніше трактувати блогінг як технологію.

Політичний блогінг здійснює істотний вплив на характер комунікацій у сучасному суспільстві. Спектр напрямків його застосування, набір використовуваних методів та їх результативність варіюються в досить широкому діапазоні. Водночас

цілеспрямоване застосування блогінгу як форми політичної комунікації дозволяє істотно збільшити продуктивність інформаційного просування. При цьому, незважаючи на численність публікацій, що стосуються функціонування політичної блогосфери, сьогодні відсутній верифікований науковим співтовариством концепт, який відображає на теоретичному рівні особливості політичної діяльності акторів в телекомунікаційних мережах. Наявні теоретичні моделі внутрішньо суперечливі та не завжди коректно пояснюють тренди розвитку політичних процесів у кіберпросторі та особливості взаємозв'язку того, що відбувається в політичній системі суспільства.

Наприклад, у США блоги практично прирівнюються до засобів масової інформації з відповідними повноваженнями та відповідальністю блогерів. Вплив блогосфери також проявляється в тому, що блоги самі почали «створювати» політиків [3]. Сьогодні практичні всі політики використовують свій власний блог, за допомогою якого можна завоювати популярність спочатку серед блогерів, які миттєво поширяють його серед респондентів. Прикладом можуть бути мікроблоги Д. Трампа та Х.Клінтон, блоги Б. Обама, У. Кларка та Дж. Керрі та ін.

Функціонування блогів передбачає не тільки пасивне споживання представленого в них контенту, але й відповідну політичну дію у формі обговорення. Обговорення – це засіб комбінувати різну інформацію, що дає можливість збільшувати діапазон аргументів для політичного актора, які є необхідними для об'єктивного сприйняття політичної реальності. У цьому відношенні політичні блоги – це не лише форма політичної комунікації, а й інструмент стимулювання в суспільстві політичних процесів. Провідниками інформаційного суспільства є соціальні агенти, до яких відносяться й політичні блогери, які впливають на функціонування інформаційно-політичного поля.

Користувачі телекомунікаційних мереж об'єднуються навколо блогів та будь-яких інших медіа-ресурсів, таким чином утворюючи віртуальні мережеві спільноти. У рамках спільноти блогер виступає як неформальний лідер, навколо якого об'єднується мережевий соціум. Якщо ж спільнота, яка виникла навколо політичного блогу, не трансформується в майданчик електронної демократії, то стане полем конфронтаційних дій. Творча діяльність блогера є журналістською діяльністю із властивими цій формі комунікаціями, зворотними зв'язками та інтерактивністю.

Політичні блоги сьогодні не тільки мають публічний статус, а й є інструментами публічної політики. При цьому блоги можуть, залежно від представленого в них контенту, перебувати в діапазоні між policy (політикою як програмою дій) та politics (політикою як системою поглядів). Політична

блогосфера має тенденцію проводити розкол ідеологічних ліній. Крім того, політичні майданчики зі збалансованими політичними поглядами зустрічаються досить рідко.

Слід вказати на наявність взаємовідносин сучасних блогосфери та медіасфери. Підтвердженням наявності такого зв'язку є як участь еліти ЗМІ у створенні політичних блогів, так і постійні посилання на блоги в публікаціях традиційних мас-медіа. Більшість ЗМІ створили в он-лайн свої блоги. Такий дискурс зумовлений процесами інституціалізації блогів як повноправних учасників політичного поля. У блогах практично без модерації з боку видавців газет та телерадіостанцій їх співробітники відображають власну думку на події, що відбувається в країні, при цьому власне мас-медіа, в яких працюють блогери, не несуть відповідальності за зміст цих постів.

Непрямим результатом такого дискурсу є поява нового покоління споживачів медійної продукції, яке має навички, здібності і, перш за все, інтерес та ентузіазм, щоб використовувати можливості, які відкриваються за допомогою створення та трансформації контенту.

Важливим є співвідношення політичного дискурсу та блог-дискурсу, який є частиною нових ЗМІ. У політичному блог-дискурсі, представленому політичними оглядачами, більш опосередковано виражений голос політичного інституту або політика, що свідчить про домінування дискурсу мас-медіа над політичним дискурсом у політичному блог-дискурсі.

Незважаючи на те, що велика частина політичних оглядачів вважає за краще не відносити себе до прихильників тієї чи іншої політичної партії, вони побічно пропагують цього, оцінюючи діяльність політиків, використовуючи певні лексичні, стилістичні та інші прийоми, щоб схилити читача на свою сторону. І саме ці лексико-стилістичні особливості та їх функції представляють особливий інтерес у вивченні політичного блогінгу в аспекті політичного дискурсу.

Стосовно політичного блог-дискурсу, то найбільш важливим, із точки зору комунікативно-прагматичного впливу на реципієнтів, є прийом маніфестації блогером власної думки. Політичні блоги мають високий потенціал впливу, який доводить домінування сугестивної функції над інформативною в політичному дискурсі.

Важливо також зазначити, що, будучи вільним від нав'язування певної ідеології, політичний блог-дискурс, завдяки своїй прагматичній установці, спрямований на зняття двозначності в дискурсі політичних акторів та прояснення сутності певної політичної події, саме тому інформативний, аналітичний, експресивний та оціночний потенціал є таким високим в політичних мережевих щоденниках. У блогах не тільки повідомляється про соці-

ально-політичне явище, але також дається аналіз даної події, висловлюється думка автора блогу та його суб'єктивна оцінка, а адресат, користуючись можливостями інтернет-комунікації, реагує на дану інтерпретацію події. Таким чином, здійснюється зворотний зв'язок.

У назвах політичних блогів часто зустрічається слово «думка», що вказує на ще одне важливе призначення блогів – вираз особистої позиції авторів. Отже, блог, за своєю природою, є особливим видом креолізованого тексту, що поєднує в собі два негомогенних фактори – вербальний (мовний) та невербальний (належить іншим знаковим системам).

Характерною особливістю політичного блог-дискурсу є змішування жанрів, об'єднаних загальним принципом чергування експресивних та інформативних елементів. Вираз експресії та оцінки в тексті здійснюється за допомогою різних стилістичних прийомів та оціночної лексики, тому що саме вони висловлюють емоційний стан адресанта, його суб'єктивне ставлення до тих чи інших подій та реалій. Мовна експресія володіє значними ресурсами впливу тому, що спрямована на досягнення прагматичного ефекту за допомогою особливих мовних засобів та прийомів.

Дослідження комунікативно-прагматичних особливостей політичного блог-дискурсу дозволило прийти до висновку, що політичні блоги, корелюючи з іншими засобами масової інформації, виконують суміжні функції, але при цьому відрізняються своєю специфічною спрямованістю.

В умовах, коли в більшості країн світу триває концентрація власності на ЗМІ, важливо оцінити детермінанти щодо розвитку мережі Інтернет як нового середовища політичного самовираження та організації колективної політичної дії. Інституційні тенденції комерціалізації спостерігаються й у телекомунікаційних мережах, однак їх масштаб не дозволяє окремим акторам (або ж групі акторів) здійснювати контроль над потоками політичної комунікації. Це стосується саме інституційних рамок нових технологій, а не технічних факторів. Слід також зазначити, що й саме розуміння ЗМІ дуже змінилося за останній час, саме завдяки блогам. У даний час серед представників владних структур спостерігається недостатнє розуміння специфіки мережевої взаємодії та принципів будівництва взаємин з мережами громадських об'єднань. Подібна ситуація, зокрема, є результатом відсутності повноцінної системи моніторингу діяльності органів влади з боку суспільства та різних спільнот і, як наслідок, прогнозування їх розвитку. Даний факт знаходить своє відображення в низькій ефективності використовуваних владними структурами механізмів взаємодії, наприклад, із мережами громадських об'єднань та авторами популярних політичних блогів.

В Україні органи влади не завжди ведуть власні блоги, в яких відповідальні посадові особи взаємодіють із населенням, що порушує сам принцип функціонування ефективних політичних мереж за участі держави та громадян. При цьому не всі медіа в тому числі й мережеві можна вважати політичними.

Відносно блогів, то слід враховувати індивідуальні чинники, зокрема зміну інформаційних потреб особистості в сучасних умовах. Індивідуальні схильності до споживання інформаційних ресурсів, здатність осмислення отриманої інформації та спонукання до розширення політичного кругозору сприяють регулярному користуванню матеріалами з політичної блогосфери. Саме тому актуальною є ідея безперервної освіти з використанням можливостей телекомунікаційних мереж як засобу подолання соціальних та освітніх проблем за допомогою навчання та саморозвитку протягом всього життя.

Політичні блоги відображають практично всі наявні в он-лайн погляди та політико-ідеологічні платформи. Блогосфера відрізняється від традиційних медіа, але межа між виробниками контенту та його споживачами розмивається. Крім того, веб-технології розвиваються швидкими темпами, тим самим сприяючи зниженню комунікативних витрат, а це дає можливість вести мову про розвиток раціонального самоврядування в діяльності віртуальних мережевих спільнот, які утворюються навколо блогів.

Сьогодні ЗМІ не можуть наздогнати блоги через максимально зручну систему публікацій постів та поширення інформації на необмежену аудиторію. Інформація у ЗМІ з'являється пізніше, ніж інформація про якусь подію, яка з'явилася у блозі. Важливою ознакою переваги блогів є незалежність від ЗМІ. У даному випадку інформація виходить практично з першоджерел, часто від безпосередніх очевидців подій, відсутня редактура та тимчасові та географічні кордони. Це допомагає суспільству бачити події очима їх безпосередніх учасників або максимально близьких до них осіб. Люди переглядають різні блоги від державних діячів, читають їхні думки, аналізують факти та події з різних позицій та мають можливість сформувати власну думку. Традиційні ЗМІ сьогодні не здатні сьогодні надати своїй аудиторії таку можливість.

Щодо мовної картини політичного світу в політичному блог-дискурсі, то тут слід зазначити, що мова є основним способом формування і існування знань людини про світ. Людина в процесі діяльності пізнає світ, фіксуючи результати пізнання в мові. Відповідно, кожна етнічна мова має специфічну картину світу, що охоплює різні сфери життєдіяльності, включаючи й політичну. Щоб виявити ступінь впливу національних особливостей на комунікативну поведінку людей, що створю-

ють політичні блоги, слід враховувати особливості соціокультурного середовища, його вплив на національний характер і форму комунікації. У зв'язку із цим важливим є розгляд мовної картини політичного світу, що є складовою частиною мовної картини світу, яка репрезентується як ментально-лінгвістична освіта, сукупність образів реального світу, що відображається в свідомості окремих людей чи цілого соціуму.

Мовна картина політичного світу втілює в собі «комплексне поєднання ментальних елементів, які репрезентуються у вигляді стереотипів, концептів, сценаріїв, концептів, цінностей, зафіксованих здебільшого в мові за допомогою слів, виразів, фразеологізмів, що нав'язують людині певне бачення світу» [4, с. 148].

Однією зі складових частин мовної картини політичного світу є концепт, який у сучасній політичній науці сприймається як елемент політичної свідомості, що позначається словом. Наприклад, Є. Шейгал визначає концепт як «ментальне уявлення культурно-важливого феномену, що репрезентується в лексикографічних тлумаченнях концепту, образного переосмислення, сполучуваності тощо» [5, с. 224]. О. Кубрякова розглядає концепти як «посередників між словами та екстралінгвістичною реальністю. Концепти вербалізуються в кожній мові по-різному, залежно від лінгвістичних, культурологічних і прагматичних чинників» [6, с. 6]. Сукупність концептів, що відображають найважливіші елементи національного політичної свідомості, утворюють політичну концептосферу, яка включає в себе політичну культуру нації.

Ментальні сфери також є компонентом мовної картини політичного світу і відносяться до таких сфер політичного життя, як внутрішня та зовнішня політика. Сферу зовнішньої політики охоплюють мовна карта політичного світу, глобальні об'єднання за расовими, релігійними та іншими ознаками, образи зарубіжних країн та їх населення. Наприклад, у сучасній українській національній свідомості розмежовуються Європейські країни, Схід, Росія, країни католицької, православної, мусульманської, протестантської та інших релігій. До даної конкретної сфери відносяться й уявлення про різні держави, етнічні стереотипи і т. д. У процесі мовної діяльності ці образи фіксуються, в тому числі з використанням ресурсів метафоризації.

Національні особливості та мовна картина політичного світу накладають свій відбиток на комунікативну поведінку політичних блогерів, відображаючи політичні концепти, цінності та антицінності українського народу, гетеростереотипи та автостереотипи, що носять суб'єктивний характер передачі інформації. Тобто політичний блог-дискурс вносить свій внесок у політичну модель світу, сприяючи її оновленню та одночасно відображаючи всі зміни мовної картини політичного світу.

Взаємодія цих компонентів породжує дискурс, який представляє собою потік мови, в якому відбувається весь комплекс історичних, соціальних та індивідуальних особливостей адресата та адресанта в момент спілкування. Мова адресанта інтенціонально маркована та проявляється в уявному передбаченні бажаного результату комунікації.

Політичний дискурс, відображаючи мовні акти політичної дискусії, характеризується такими комунікативними особливостями, як інформативність, смислова невизначеність, динамічність, фантомність, фідеїстичність, дистанціювання, езотеричність, інституційність та театральність. Політична комунікація розширює сфери реалізації, переходячи у віртуальний дискурс, а політична блогосфера стає ще однією важливою платформою, що відбиває взаємини між людиною та суспільством.

Все частіше блоги використовуються для соціалізації та консолідації своєї аудиторії (майбутнього електорату) і є потужним інструментом для освіти політичних віртуальних спільнот та соціальних мереж. «Поступово блогосфера стає великою фокус-групою, на якій можна застосовувати певні політичні ідеї або технології» [7]. Політичний розвиток у блогах пов'язаний безпосередньо з тими змінами, які відбуваються в останні роки в інформаційному просторі більшості країн, інтенсивність та зростання кількості блогерів безпосередньо корелює з обмеженнями на свободу слова в деяких країнах, що виразно в російському, середньо-азіатського та білоруському національних сегментах блогосфери.

Відтак одним із ключових показників національного простору в мережі Інтернет виступає мова. Серед окремих українських блогерів та дослідників побутує думка, що український сегмент блогосфери та Інтернету загалом має визначатися за мовною ознакою.

Політична практика свідчить про те, що українське блогерство має досить високий рівень відвідування своїх профілей, які є платформою для дискусій та обговорення різних актуальних питань.

Слід зазначити, що контент блогів необхідно розглядати як відображення політичних процесів, на підставі якого можливе рефлексивне коригування політичної діяльності відповідних акторів, а також здійснення політичного прогнозування. Блогосфера сьогодні виступає також як одна

з нових форм взаємодії між владою та суспільством, що враховують особливості інформаційної комунікативної взаємодії.

Підсумовуючи, зазначимо, що популярність блогу в українському інформаційному просторі пов'язана як із доступністю цього комунікативного сервісу, так і з різновекторною соціальною роллю блогу в різних комунікативних практиках.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Половинчак Ю. Особливості функціонування української блогосфери. 2015. URL : Science and Education a New Dimension. Humanities and Social Sciences, III (7) www.seanewdim.com.
2. Половинчак Ю. Вказаний ресурс.
3. Игнатов О. Политика блога – американский опыт. 2007. URL : <http://www.russ.ru>.
4. Чудинов А. Метафорическая мозаика в современной политической коммуникации. Екатеринбург, 2003. 248 с.
5. Шейгал Е. Семиотика политического дискурса. Москва, 2000. 440 с.
6. Кубрякова Е. О когнитивной лингвистике и семантике термина «когнитивный». *Вестник ВГУ*. 2001. № 1. С. 4–10.
7. Antonova A. How politicians do things with words: Intentional analyses of pre-election speeches. *California Linguistic Notes*. Volume XXXVI. No. 1. California, Fullerton. 2011. URL: <http://hss.fullerton.edu/linguistics/cln>.

REFERANCES:

1. Polovynchak Yu. (2015) Osoblyvosti funktsionuvannia ukrainskoi blohosfery. URL: Science and Education a New Dimension. Humanities and Social Sciences, III (7) www.seanewdim.com
2. Polovynchak Yu. (2015). Vkazanyi resurs.
3. Yhnatov O. (2007) Polytyka bloha – amerykanskyi opyt. URL: <http://www.russ.ru>.
4. Chudynov A. (2003) Metaforycheskaia mozayka v sovremennoi polytycheskoi kommunykatsyy. Ekaterynburh, 248.
5. Sheihal E. (2000) Semyotyka polytycheskoho dyskursu. Moskva, 440.
6. Kubriakova E. (2001) O kohnytyvnoi lynhvystyke y semantyke termyna «kohnytyvnyi». *Vestnyk VHU*, 1, 4–10.
7. Antonova A. (2011) How politicians do things with words: Intentional analyses of pre-election speeches. *California Linguistic Notes*. Volume XXXVI. No. 1. California, Fullerton. URL: <http://hss.fullerton.edu/linguistics/cln>

Formation of the Ukrainian-speaking blogosphere in the context of political communication on the Internet

Dyachenko Olga Viktorivna

Candidate of Political Science,
Associate Professor at the Department
of Political Science,
Odessa I.I. Mechnikov National University
Dvoryanska str., 2, Odesa, Ukraine

The article substantiates the formation of the Ukrainian-language information and communication space by the current trend of development of modern society. It is noted that the formation of blogs, which act as an important segment of the Internet, is a new form of communicative communication, which provides feedback and is constantly spreading in society. The author concludes that there is every reason to argue about the formation of national segments of the information space in which there are blogs with sufficiently pronounced national characteristics.

The author substantiates the expediency of interpreting blogging not as a tool that is quite common among representatives of pedagogical science, but as a technology. Here blogging allows to achieve the priority tasks of the subject of communication – it is the influence on the formation of public opinion, values and attitudes of individuals - members of the blog audience.

It is noted that political blocking has a significant impact on the nature of communications in modern society. The range of areas of its application, the set of methods used and their effectiveness vary in a fairly wide range. At the same time, the purposeful use of blogging as a form of political communication can significantly increase the productivity of information promotion. At the same time, despite the number of publications related to the functioning of the political blogosphere, today there is no concept verified by the scientific community, which reflects on a theoretical level the features of the political activities of actors in telecommunications networks. Existing theoretical models are internally contradictory and do not always correctly explain the trends of political processes in cyberspace and the peculiarities of the relationship between what is happening in the political system of society.

The functioning of blogs involves not only the passive consumption of the content presented in them, but also the appropriate political action in the form of discussion. In this respect, political blogs are not only a form of political communication, but also a tool for stimulating political processes in society.

Key words: *blogging, blogosphere, political communication, communicative process, Internet, society, political space.*